

РЕШЕНИЕ

№ 41256

гр. София, 09.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
публично заседание на 25.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **6225** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 14995 от 16.06.2025 г., подадена от „Първа инвестиционна банка” АД, със седалище и адрес на управление: [населено място], район „М.“, [улица], представлявана от Н. Б. - Изпълнителен директор и С. П. - Изпълнителен директор, чрез пълномощника си юрисконсулт М. А. срещу Решение № 5/19.05.2025 г. на Директора на ТД на НАП ГДО-С., с което е оставена без уважение жалбата и срещу отказ за извършване на разпределение на събрани суми по ИД 29100000368/2010 г., както и е оставена без разглеждане жалбата и срещу отказ за възстановяване на законна лихва върху суми, получени от продажби на заложен в полза на банката активи.

Иска се отмяна на Решение № 5/19.05.2025 г. на Директора на ТД на НАП ГДО-С. като незаконосъобразно и необосновано, и връщане на преписката на публичният изпълнител с указания за извършване на разпределение на събраните суми по изпълнителното дело при зачитане на правата на „Първа инвестиционна банка” АД /Банката/ на присъединен по право възискател по смисъла на чл.194. ал.1 ДОПК вр., с чл.217 ДОПК. както и да бъде изплатено обезщетение в размер на законната лихва върху всяка една от подучените продажни цени на недвижимите имоти и движимите вещи от датата на постъпване на сумите по сметката на НАП до окончателното им плащане по сметка на Банката. Претендират се разноси по делото, в това число държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – директор на ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата, с искане да се отхвърли като неоснователна. Излага твърдение, че същата е и частично

недопустима. Прави възражение за прекомерност на разносните на жалбоподателя.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството.

Административен съд София-град като взе предвид изложеното в жалбата, възраженията на ответника и извърши преценка на събраните по делото доказателства приема от фактическа и правна страна следното:

На 18.10.2004 г. между „Първа инвестиционна банка“ АД и „Мини открит въгледобив“ ЕАД, като залогодател, е сключен договор за залог на търговско предприятие за обезпечаване на задължение на „Корником“ ЕООД, като в приложение към договора подробно са описани недвижимите имоти и движимите вещи, включени в търговското предприятие. Договорът за особен залог е вписан в Службата по вписванията на 21.10.2004 г. по партидата на „Мини открит въгледобив“ ЕАД.

На 03.12.2004 г. в Служба по вписванията е вписан договор за цесия на търговското предприятие на „Мини открит въгледобив“ ЕАД, сключен между „Първа инвестиционна банка“ АД и „Голдън Рей“ ЕООД, вписан по партидата на „Голдън Рей“ ЕООД на същата дата.

На 01.03.2007 г. в Службата по вписванията по партидата на „Мини открит въгледобив“ ЕАД е вписан договор за покупко-продажба на търговско предприятие като съвкупност от права, задължения и фактически отношения на недвижими имоти от „Голдън Рей“ ЕООД на „Елит Груп 2003“ ЕООД.

Между „Елит Груп 2003“ ЕООД и „Първа инвестиционна банка“ АД на 24.07.2007 г., са сключени два Договора за особен залог на търговско предприятие, като „Елит Груп 2003“ ЕООД е учредил залог върху търговското си предприятие в полза на Банката.

Договорите са сключени за обезпечаване срочното изпълнение на задълженията на „Въгледобивна компания“ ЕООД по договор за банков кредит № 00КР-АА- 3026/24.07.2007 г. и договор за банков кредит № 00КР-АА- 3023/24.07.2007 г.

„Мини открит въгледобив“ ЕАД е било дружество с непогасени в срок публични задължения, като за обезпечаването на същите е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. №3930/17.09.2003 г. Със същото са наложени обезпечителни мерки възбрана върху недвижими имоти и запор на движими вещи, собственост на „Мини открит въгледобив“ ЕАД, подробно описани в същото. Актът е вписан в Служба по вписванията на 18.09.2003 г. по партидата на „Мини открит въгледобив“ ЕАД.

В последствие с Постановление изх. № 1917/20.04.2004 г. за налагане на обезпечителни мерки по чл. 146, ал.4 от ДПК (отм.) с цел обезпечаване събирането на задължения на „Мини открит въгледобив“ ЕАД е наложена възбрана върху недвижими имоти и запори на движими вещи, подробно описани в същото. Актът е вписан в Служба по вписванията на 26.04.2004 г. по партидата на „Мини открит въгледобив“ ЕАД.

С Постановление изх. № 001-7002-478/14.02.2005 г. за налагане на обезпечителни мерки по чл. 146, ал. 4 от ДПК (отм.) от данъчен орган при Териториална данъчна дирекция - П. за обезпечаване на установени данъчни задължения са наложени възбрана върху недвижими имоти и запор на движими вещи, собственост на „Мини открит въгледобив“ ЕАД и подробно описани в същото.

Задълженията за обезпечаване, на които са наложени възбрани и запори от НОИ и ТДЦ П., в качеството им на вискатели, са предадени за принудително събиране в АДВ (заличена) под изпълнително дело с № 1478/2005 г.

С Постановление № 1478/2025/000051/23.06.2006 г., на основание чл. 201, ал. 3 и чл. 205, ал. 1 във връзка с чл. 195, ал. 1-3 от ДПК за обезпечаване на публични задължения по ИД № 1478/2005 г. от публичен изпълнител при Агенция за държавни вземания - С., ИРМ П., са наложени възбрана върху недвижими имоти и запор на движими вещи, собственост на „Мини

открит възгледобив“ ЕАД и подробно описани в същото.

Производството е продължено от НАП в качеството ѝ на правопреемник на АДВ от 01.01.2010 г., под номер № 29100000368/2010 г. на изпълнителното дело, като в различните периоди, съгласно чл. 8 от ДОПК компетентната териториална дирекция на НАП спрямо длъжника „Мини открит възгледобив“ е била ТД на НАП С., Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“, ТД на НАП П. и ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“.

В рамките на изпълнителното производство са извършени продажби на движими вещи, собственост на „Елит Груп 2003“ ЕООД - солидарен длъжник по смисъла на чл. 14, ал. 3 от ДОПК на длъжника в изпълнителното производство - „Мини открит възгледобив“ ЕАД и сумите от продажбите са разпределени за погасяване на задълженията на „Мини открит възгледобив“ ЕАД. За целта са издадени постановления за възлагане на движими вещи, подробно описани на стр. 7 и 8 от процесното решение.

В рамките на изпълнителното производство са извършени продажби на недвижими имоти след проведени търгове с тайно наддаване и сумите са разпределени с постановления за възлагане на недвижими имоти, подробно описани стр. 9, 10 и 11 от процесното решение.

Всички недвижими имоти и движими вещи, които са били обект на публична продажба, с изключение на УПИ, Кадастрален идентификатор 55871.502.602, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-91/13.10.2008 г. на Изпълнителния директор на АГКК с адрес по скица [населено място], ул. Св. Св. К. и М. с площ по скица от 2 590.00 кв. м. с административен адрес [населено място], пл. Св. И. Р. № 1, са включени в Приложение № 1 и Приложение № 2 към сключен на 24.07.2007 г. договор за особен залог между „Първа инвестиционна Банка“ АД и Елит Груп 2003 ЕООД, с който е учреден: Първи по ред особен залог върху търговското предприятие на Елит Груп 2003 вписан в Търговския регистър по партидата на дружеството под № 2, рег. № 20080529170731 въз основа на Решение № 2 от 01.11.2007 г. на СГС, с подновяване на вписването в ТР с рег. № 20120719102857 и с рег. № 20220511090601; Втори по ред особен залог върху търговското предприятие на „Елит Груп 2003“ вписан в Търговския регистър по партидата на дружеството под № 3, рег. № 20080529170731 въз основа на Решение № 3 от 01.11.2007 г. на СГС, с подновяване на вписването в ТР с рег. № 20120713172332 и с рег. № 20220511100241.

Постановленията за възлагане на движими вещи/недвижим имот след проведена публична продажба и разпорежданията за разпределение на постъпилите от продажбата суми са връчвани както на длъжника в изпълнителното производство „Мини открит възгледобив“ ЕАД, така и на „Елит Груп 2003“ ЕООД. Те не са обжалвани в законоустановения срок и са влезли в сила. Същите обаче не са връчвани на „Първа инвестиционна банка“ АД.

На 02.11.2022 г. е постъпило заявление с вх. №10-44-00-4455/02.11.2022 г., подадено от ПИБ АД, в което се твърди, че от обявление в пресата е разбрала, че в следствие на извършена публична продажба, на 26.10.2022 г., на административно-производствена база, сграда с идентификатор 55871.502.602.1, със застроена площ 2 207 кв. м., находяща се в [населено място], пл. Св. „И. Р.“ 1 същата е придобита от Областна администрация - [населено място]. Изложено е още, че имотите предмет на продажбата са собственост на „Елит Груп 2003“ ЕООД, като ПИБ АД е заложен кредитор по право, съгласно договор за залог на търговско предприятие, в което са включени и процесните сгради, като и че върху имотите не е вписана възбрана по партида на „Елит Груп 2003“ ЕООД. В заявлението е изложено още, че ПИБ АД, като обезпечен кредитор по право не е уведомявана за изпълнителните действия на публичния изпълнител насочени спрямо имотите, с оглед на което е поискала присъединяването ѝ като обезпечен кредитор по право по изпълнително дело №29100000368/2010 г.

След извършената публична продажба на възбранените имоти по Акт за държавна собственост №4206/03.12.69 г., собственост на „Мини открит въгледобив“ ЕАД, към момента на налагане на възбраната, с Разпореждане изх. №С220022-125-0309769/31.10.2022 г. за разпределение на суми, в размер на 1 430 208,60 лв. са погасени задължения за данъци и осигурителни вноски; с Разпореждане изх. №С220022-125-0312266/02.11.2022 г. за разпределение на суми в размер на 5 723 791,40 лв. са погасени задължения за данъци и осигурителни вноски, установени спрямо длъжника.

На 03.11.2022 г., от органът по принудително изпълнение е издадено Постановление за възлагане на недвижими имоти, с което на Областна дирекция П. са възложени недвижими имоти, подробно описани в акта.

На 21.11.2022 г., по повод молбата на ТБ ПИБ АД от 02.11.2022 г., зам. директорът на ТД на НАП С. с Писмо изх. №17-00-559/21.11.2022 г. е уведомил Банката, че спрямо имотите предмет на публичната продажба, по изпълнително дело №29100000368/2010 г., има наложена възбрана, предхождаща договора за особен залог, сключен в полза на Банката, и вписан съответно в Служба по вписванията на 21.10.2004 г. по партида на „Мини открит въгледобив“ ЕАД. Уведомена е още, че именно след възбраната са извършени действията по разпореждане с имота.

На 19.12.2022 г., в ТД на НАП С. е постъпила молба с вх. №2517-00-271/19.12.2022 г., с която ТБ ПИБ АД е заявила искане за присъединяване като обезпечен кредитор по изпълнително дело №29100000368/2010 г., като основание за присъединяването в молбата е представен договор за учреден особен залог от 24.07.2007 г., сключен между „Първа инвестиционна банка“ АД и „Елит Груп 2003“ ЕООД, за обезпечаване на всички задължения по Договор за банков кредит №00КР-АА-3026/24.07.2007 г.

С Писмо изх. №17-00-559/30.01.2023 г., зам. директорът на ТД на НАП С. е уведомил ПИБ АД, че за задължения на „Елит Груп 2003“ ЕООД има образувано изпълнително дело №160005097/2016 г., няма наложени обезпечителни мерки, които да засягат заложеното имущество, не е налице пристъпване към принудително изпълнение спрямо имуществото предмет на особен залог с полза на ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД и в случай на пристъпване към принудително изпълнение върху имуществото, Банката ще бъде своевременно уведомена, с цел защита правата си на първи по ред обезпечен кредитор. В същото писмо е посочено, че Банката е уведомена, с предходно Писмо изх. №17-00-559/21.11.2022 г., че по отношение на извършваните публични продажби на недвижими имоти, по изпълнително дело №29100000368/2010 г. има наложени предходни възбрани от публичния взыскател НОИ и НАП.

На 06.02.2023 г. по електронен път е постъпила жалба с вх. №17-00-559 #2/06.02.2023 г., срещу Писмо изх. №17-00-559/30.01.2023 г. на зам. директор на ТД на НАП С..

С Писмо изх. №17-00-110/21.02.2023 г. на директора на ТД на НАП С., жалба с вх. №17-00-559#2/06.02.2023 г. е върната по компетентност на водещия публичен изпълнител за произнасяне по молба с вх. №2517-00-271/19.12.2022 г., с която Банката е направила искане за присъединяване на ПИБ АД, като обезпечен кредитор по изпълнително дело №29100000368/2010 г.

На 17.03.2023 г., органът по принудително изпълнение, по изпълнително дело №160005097/2016 г., е издал Отказ изх. №С230022-026-0013764/17.03.2023 г. за присъединяване на Банката, като обезпечен кредитор, по изпълнително дело №160005097/2016 г., образувано срещу „Елит Груп 2003“ ЕООД.

На 28.03.2023 г. от ПИБ АД е постъпила жалба с вх. №53-04-143/28.03.2023 г. по описа на ТД на НАП С., с която се иска отмяна на Отказ изх. №С230022-026-13764/17.03.2023 г. на публичен изпълнител по изпълнително дело №29100000368/2010 г. Предвид на това, че с жалбата е поискана отмяна на отказ на публичен изпълнител по изпълнително дело №29100000368/2010 г., а

в случая е било налице произнасяне от водещия публичен изпълнител по дело №160005097/2016 г., образувано срещу „Елит Груп 2003“ ЕООД, с Писмо изх. №53-04-143-1/07.04.2023 г., директорът на ТД на НАП С. е указал на Банката да направи уточнение, във връзка с обжалването.

На 13.04.2023 г. от ПИБ АД е постъпила молба до директора на ТД на НАП С., в която изрично е заявено, че се иска отмяна на отказ на публичен изпълнител, по изпълнително дело №29100000368/2010 г. при ТД на НАП С..

С решение директорът на ТД на НАП С. е обвинил за нищожен акта на публичен изпълнител издаден по дело №160005097/2016 г. и е препратил преписката на водещия публичен изпълнител по изпълнително дело №29100000368/2010 г. при ТД на НАП С..

С Писмо изх. №С230022-178-0010737/03.05.2023 г. органът по принудително изпълнение е издал отказ от присъединяване на Банката като обезпечен кредитор по право, по изпълнително дело №29100000368/2010 г. при ТД на НАП С..

Отказът е обжалван по административен ред по реда на 266, ал. 1 от ДОПК. Директорът на ТД на НАП С. с решение №ПИИ-194/25.04.2023 г. е оставил жалбата на ПИБ АД, без уважение, като неоснователна. Решението е обжалвано пред АССГ, който съд, с решение по адм. дело №5416/2023 г. е отменил решението и отказа на публичния изпълнител, и е върнал преписката за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

Видно от същите, съдът е приел, че съгласно чл. 217 от ДОПК в производството по този дял могат да се присъединяват публични вискатели, както и кредитори, чието вземане е обезпечено с ипотека, залог, или особен залог, както и тези, които са упражнили право на задържане. От тук и изводът, че за да се присъедини дадено лице към вече образувано дело по реда на ДОПК като вискател, следва да докаже наличие на вземане, което да е обезпечено с ипотека, залог или особен залог. Доколкото в случая банката е кредитор на „Елит груп 2003“ ЕООД и вземането ѝ е обезпечено с вписан особен залог, съдът е приел, че банката следва да се присъедини като вискател.

Междувременно, след постъпване на молбата на „Първа инвестиционна банка“ АД за присъединяването и като вискател в изпълнителното производство и издаване на отказа, с Разпореждане изх.№ С230022-035-0G23150/13.02.2023 г. органът по принудителното изпълнение е прекратил производството по събиране на публични вземания по изпълнително дело № 29100000368/2010 г. Разпореждането не е обжалвано и е влязло в законна сила.

Въз основа на съдебното решение и на основание чл. 99, т. 2 от АПК с Решение № ПИИ-301/07.10.2024 г. директорът на ТД на НАП С. е възобновил административното производство по изпълнително дело № 29100000368/2010, отменил е Разпореждане изх. № С230022-035-0023150/13.02.2023 г. за прекратяване на производството по принудително изпълнение по изпълнително дело № 29100000368/2010 г., образувано срещу „Мини открит възледобив“, издадено от главен публичен изпълнител, дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. и преписката е върната на публичния изпълнител за ново произнасяне по заявление 2517-00-271/19.12.2022 г.

Същевременно с решението си по чл. 99, ал.2 от АПК, директорът на ТД на НАП С. не е отменил Разпореждане за разпределение на суми изх. № С220022-125- 0312266/02.11.2022 г., с което е разпределена постъпилата сума в размер на 5 723 791,40 лв. въз основа на проведена на 26.10.2022 г. публична продажба.

Във връзка с възобновяването на изпълнителното дело и молба на Банката да бъде присъединена по делото, от страна от Главен публичен изпълнител при ТД НАП ГДО-С. е изпратено Искане за представяне на документи изх.№С240029-008-0036797/18.10.2024 г.

С Разпореждане за присъединяване изх.№ С250029-151-0000012/04.04.2025 г., издадено от публичен изпълнител и в изпълнение на Решение № 13894/05.08.2024 г. на АССГ по адм.д.5416/2023г., Банката е присъединен вискател по ИД 29100000368/2010 г. по описа на Дирекция Събиране, отдел „Публични вземания“ при ТД на НАП С. за вземанията си в размер на 39 551 872,70 лева, обезпечени с първи по ред залог върху търговското предприятие на „Елит груп 2003“ ЕООД, съгласно Договор за залог на търговско предприятие от 24.07.2007г., сключен между Банката и „Елит груп 2003“ ЕООД.

С Разпореждане за присъединяване изх.№ С250029-151-0000014/09.05.2025 г., издадено от публичен изпълнител и в изпълнение на Решение № 13894/05.08.2024 г. на АССГ по адм.д.5416/2023г., Банката е присъединен вискател по ИД 29100000368/2010 г. по описа на Дирекция Събиране, отдел „Публични вземания“ при ТД на НАП С. за вземанията си в размер на 125 503 460 лева, обезпечени с втори по ред залог върху търговското предприятие на „Елит груп 2003“ ЕООД, съгласно Договор за залог на търговско предприятие от 24.07.2007 г. сключен между Банката и „Елит груп 2003“ ЕООД.

С молба вх.№52-29-36/16.04.2025 г. от страна на банката са оспорени извършените по делото разпределения, като е направено искане да бъде извършено ново разпределение на събраните суми по изпълнителното дело, постъпили от продажба на недвижими имоти и движими вещи, заложен в полза на Банката по приетите като обезпечени със залози вземания, включително и дължимите на Банката законни лихви.

С писмо изх.№ С250029-178-0008296/28.04.2025 г. публичният изпълнител е отказал да извърши разпределение на постъпилите по изпълнителното дело суми с мотива, че не са налице законови основания, тъй като процедурите по публични продажби са приключили и са налице извършени разпределения на постъпилите от продажбите суми.

С жалба с вх.№ 52-29-26/05.05.2025 г. по описа на ТД НАП ГДО-С., Банката е обжалвала отказа на публичният изпълнител да извърши разпределение пред Директора на ТД на НАП ГДО-С..

Във връзка с това от Директорът на ТД на НАП ГДО-С. е издадено процесното Решение № 5/19.05.2025 г. срещу отказ за извършване на разпределение на суми по ИД № [ЕГН]/2010 г. Със същото жалбата е:

1.Оставена без разглеждане в частта, с която се обжалва отказ за възстановяване на законна лихва върху сумата от 7 154 000 лв. за периода от 03.11.2022 г. до окончателното й изплащане по сметка на Банката; на законна лихва за сумата от 256 000,00лв. за периода от 22.12.2011 г. до окончателното й изплащане по сметка на Банката; на законна лихва върху сумата от 1 013 991,63 лв. за периода от 05.10.2021 г. до окончателното й изплащане по сметка на Банката; на законна лихва върху сумата от 3 148 742, 34 лв. за периода от 05.10.2021 г. до окончателното й изплащане по сметка на Банката.

Мотивите, с които жалбата е оставена без разглеждане са, че „Първа инвестиционна банка“ АД няма качество на трето задължено лице, тъй като съгласно определението за трето задължено лице в чл. 176, ал. 1 от ДОПК такова е третото лице, различно от длъжника, от което по силата на закон се удържа или внася публичното задължение. Изложил е, че Банката безспорно няма и качество на длъжник по изпълнителното производство, а публичните задължения, за които е образувано изпълнителното дело, са такива на „Мини открит въгледобив“ ЕАД. Прието е, че „Първа инвестиционна банка“ АД се явява обезпечен кредитор, тъй като по реда на Закона за особените залози върху имуществото, срещу което са започнали изпълнителни действия по реда на ДОПК, е учреден особен залог в полза на банката съгласно Договор за залог на търговско

предприятие от 24.07.2007 г., сключен между нея и „Елит Груп 2003“ ЕООД, и като такъв е страна в производството за принудително изпълнение - чл. 210, ал. 1, т. 4 от ДОПК. Решаващият орган е приел, че с оглед на факта, че жалбата е депозирана в законоустановения седемдневен срок от връчване на писмо с изх. № С25G029-178-0008253/28.04.2025 г., отговаря на изискванията на чл.145 и сл. от ДОПК и е подадена от лице, надлежно упълномощено от представляващите дружеството, следва че същата е процесуално допустима и подлежи на разглеждане от Директора на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ по реда на чл. 267 от ДОПК, но не и в частта на претендираната законна лихва върху сумата от 7 154 000лв. за периода от 03.11.2022 г. до окончателното ѝ изплащане по сметка на Банката; законна лихва за сумата от 256 000, 00лв. за периода от 22.12.2011 г. до окончателното ѝ изплащане по сметка на Банката; законна лихва върху сумата от 1 013 991, 63 лв. за периода от 05.10.2021 г. до окончателното ѝ изплащане по сметка на Банката; законна лихва върху сумата от 3 148 742, 34 лв. за периода от 05.10.2021 г. до окончателното ѝ изплащане по сметка на Банката; законна лихва върху сумата от 1 694 500 лв. за периода от получаването ѝ в НАП до окончателното ѝ изплащане по сметка на Банката. Развити са доводи, че редът за възстановяване на лихви в случаите на недължимо събрани суми е регламентиран в чл. 128 и чл. 129 от ДОПК, което става в производство по извършване на ревизия или проверка, което завършва с издаване на акт (РА/АПВ) от орган по приходите. Респективно, в случаите, в които не е налице недължимо събрана сума, но от действията на публичния изпълнител са произтекли вреди за лицето, редът по който се претендират лихви е този по ЗОДОВ. В този смисъл следва, че публичният изпълнител не е компетентен да се произнесе по искането за възстановяване на лихви, респективно, че не е формиран отказ, който да подлежи на обжалване.

2.Оставена без уважение в частта срещу отказ за извършване на разпределение в полза на банката на събрани по ИД № 29100000368/2010 г. суми в общ размер на 13 267 233, 97 лв., обективизиран в писмо с изх. № С250029-178-0008253/28.04.2025 г., издадено от Т. Ж..

Мотивите, с които жалбата е отхвърлена се изразяват в следното:

1. По отношение на сумата от 7 154 000 лв., разпределена с Разпореждане за разпределение изх. № С220022-125-0309769/31.10.2022 г. (сума в размер на 1 430 208, 60 лв.) и с Разпореждане изх. № С220022-125-0312266/02.11.2022 г. (сума в размер на 5 723 791,40 лв.), издадени от публичен изпълнител в ТД на НАП С..

- Решаващият орган е приел, че разпорежданията за разпределение на суми, постъпили от извършена публична продажба, са действия на публичния изпълнител, които подлежат на обжалване съгласно чл. 266 от ДОПК. По смисъла на последния срокът за подаване на жалбата срещу тях е 7-дневен от извършване на действието, ако лицето е присъствало или е било уведомено за извършването му, а в останалите случаи - от деня на съобщаването му. Посочил е, че за третите лица срокът тече от узнаване на действието, като в Решението е развита теза, че горепосочените разпореждания се намират в кориците на адм. дело № 5416/2023 г., приключило с Решение № 13894/05.08.2024 г., образувано по жалба на Банката срещу отказ на публичния изпълнител от издаване на Разпореждане за присъединяване на банката като обезпечен кредитор по право в изп. дело № 29100000368/2010 г. В този смисъл е прието, че Банката се е запознала с тях в хода на съдебното производство. Следващият довод на ответника е, че съгласно т. 8 от договора за особен залог „Елит Груп 2003“ ЕООД, който е

заложен кредитор, е имал задължението незабавно да уведоми Банката за настъпването на неблагоприятни събития, които засягат търговското предприятие или негови активи. Направено е заключение, че дори и да се приеме, че ПИБ АД не е уведомявана от зложния кредитор, срокът за обжалване на въпросните разпореждания е започнал да тече най-късно от датата на постановяване на съдебното решение и доколкото не са обжалвани както от нея, така и от другите страни в изпълнителното производство, същите са стабилни индивидуални административни актове.

- На следващо място директорът на ТД на НАП, ГДО е посочил, че ДОПК не регламентира реда за изменение на задължение, определено с влязъл в сила ревизионен акт, който не е бил обжалван по съдебен ред., както и ред за изменение на влязъл в сила индивидуален административен акт, издаден от публичен изпълнител. С оглед на това е се е позовал на §2 от ДР на ДОПК, съгласно който приложение следва да намери АПК. В този смисъл позовавайки се на чл. 99, ал. 1 от АПК е приел, че доколкото разпорежданията за разпределение подлежат на обжалване по административен ред пред директора на съответната териториална дирекция, в чийто обхват е публичният изпълнител, извършил съответното действие (чл.266 от ДОПК), а в случая Разпореждане за разпределение изх. № С220022-125-0309769/31.10.2022 г. и Разпореждане изх. № С220022-125-0312266/02.11.2022 г. са издадени от публичен изпълнител от ТД на НАП С., следва че същите могат да бъдат отменени от директора на ТД на НАП С. при наличие на предпоставките по чл. 99, т.1 - т.7 от АПК и спазване на сроковете по чл. 102 от АПК. В този смисъл са изложени следните мотиви: „Следва да се има предвид, че Решение № 13894 от 05.08.2024 г. решава със силата на присъдено нещо само въпроса относно правото на ПИБ ЕАД да бъде присъединена като взискател по изп. дело № [ЕГН]/2010 г., но не и въпроса за нередността на удовлетворяване на взискателите. Напротив, съдът изрично отбелязва, че „Конституирането ѝ като взискател следва от разпоредбата на чл.217 и чл. 194, ал.1 от ДОПК, а поредността за удовлетворяване на кредиторите е предмет на последващите действия на публичния изпълнител.“ В случая, дори и да се приеме, че АССГ в Решение № 13894/05.08.2024 г. по адм. д. № 5416/2023 г., отменяйки изрично само решението на директора на ТД на НАП С., с което се потвърждава Отказ за издаване на Разпореждане за присъединяване на банката като обезпечен кредитор по изпълнително дело № 29100000368/2010 г. с изх. № С230022-178-0010737/03.05.2023 г., се произнася в мотивите си и за поредността на възникване на особения залог и възбраната, послужила за обезпечение на задълженията, възникнали след залога, като предопределя в конкретния случай и реда за удовлетворяване на вземанията на обезпечения кредитор с особен залог и на вземанията на държавата, и в този смисъл обуславя произнасянето по различен начин по въпроса за разпределението на сумите от извършената публична продажба, то към датата на издаване на обжалвания отказ не е налице решение на директора на ТД на НАП С., с което да са отменени Разпореждане за разпределение изх. № С220022-125-0309769/31.10.2022 г. и Разпореждане изх. № С220022-125-0312266/02.11.2022 г. Следователно публичните изпълнители в ТД на НАП Големи данъкоплатци не са имали правомощието да преразпределят сумите, разпределени с горните разпореждания.“

- Следващият аргумент на ответника е, че при проведена на 26.10.2022 г. публична продажба чрез търг с тайно наддаване са продадени както урегулиран поземлен имот, така и административно - деловодна сграда. Съгласно разпореждане за определяне на окончателна оценка изх. № С-22GG22-104-0001271/15.09.2022 г. оценката на УПИ е 1

947 043,00 лв., а на административно-деловодната сграда на дирекцията и находящия се в нея музей на минното дело е 5 204 000,00лв. С Разпореждане изх. № С220Q22-125-0309769/31.10.2022 г. е разпределена постъпила от продажбата сума в размер на 1430 208,60 лв. Тоест разпределената със същото сума е съотносима към продажбата на недвижим имот, който не е изрично индивидуализиран като част от търговското предприятие на „Елит Груп 2003“ ЕООД /УПИ, Кадастрален идентификатор 55871.502.602, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-91/13.10.2008 г. на Изпълнителния директор на АГКК е адрес по скица [населено място], ул. Св. Св. К. и М. с площ по скица от 2 590.00 кв. м., с административен адрес [населено място], пл. Св. И. Р. № 1/, респективно не е конкретизиран при вписването на особения залог в ЦРОЗ и за същия липсва вписване в съответния вторичен регистър. С оглед на посочено в направено заключение, че Банката няма право на обезпечен кредитор по смисъла на чл. 194, ад. 3 от ДОПК спрямо този имот, респективно право на предпочитателно удовлетворяване, тъй като имотът не е изрично индивидуализиран в Приложение № 1 към договора за особен залог на търговско предприятие, сключен с „Елит Груп 2003“ ЕООД на 24.07.2007 г.

2. По отношение на сумата от 1 262 500 лв., разпределена с Разпореждане за разпределение изх. № 0368/2010/000620/12.12.2012 г.; сумата от 435 000 лв., разпределена с Разпореждане за разпределение изх. № 0368/2010/000577/26.10.2012 г.; сумата от 51200, 00 лв., разпределена с Разпореждане изх. № 0368/2010/000433/28.12.2011 г. и сумата от 208 477,84 лв., разпределена с Разпореждане изх. № 0368/2010/000438/29.12.2011 г., всички издадени от публичен изпълнител в ТД на НАП Големи данъкоплатци и осигурители.

- Решаващият орган е приел, че след като въпросните Разпореждания са влезли в сила актове и същите не са отменени по реда на чл. 99 от АПК, то правилно и законосъобразно публичният изпълнител при ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ е отказал разпределението на посочените в тях суми в полза на ПИБ АД.

- На следващо място е посочил, че не са налице и основания за възобновяване на производството, приключило с издаване на горепосочените разпореждания за разпределение, издадени от главен публичен изпълнител в ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“.

Отделно от посоченото решаващият орган е изложил и аргументи в посока, че Банката макар и в качеството си на обезпечен кредитор да е с характер на присъединен по право взискател в изпълнителното производство, няма право на предпочитателно удовлетворение от продадените движими вещи и недвижими имоти. За да достигне до този извод се е позовал на нормата на чл. 205, ал. 1 от ДОПК, съгласно която особен залог, вписан след възбраната (както е и в настоящия случай (с Разпореждане за разпределение изх. № 0368/2010/000433/28.12.2011 г. и изх. М 0368/2010/000438/29.12.2011 г. се разпределя сума след публична продан на недвижими имоти, които са възбранени с Постановление изх. № 1917/20.04.2004 г. и с Постановление изх.№ 1478/2025/000051/23.06.2006 г., а особеният залог е от 2007г.), не може да се противопостави на публичното вземане. Изложени са мотиви, че правните последици от вписаната възбрана се изразяват и в признатата от закона недействителност на разпореждането с възбранения имот извършено от длъжника в полза на трето лице - чл. 206 от ДОПК във връзка с чл. 452, ал. 2 ГПК и непротивопоставимостта на невписаните преди възбраната актове - чл. 206 ДОПК във

връзка с чл. 453, т. 1 ГПК. В допълнение директорът на ТД на НАП, ГДО е развил теза, че по отношение на непротивопоставимостта на залога на вписания по-рано заповор изводът следва и от тълкуване на нормата на чл. 12, ал. 2 ЗОЗ, с която е регламентирано действието на вписването в ЦРОЗ на наложен заповор върху имущество по чл. 4 ЗОЗ, което е такова по създаване на противопоставимост на правата на обезпечения кредитор по отношение на кредитор, в чиято полза е учреден по-късно особен залог върху заповораното имущество, което означава, че при принудително изпълнение се приема, че вписаният след заповора особен залог не може да се противопостави на кредитора, в полза на който е наложен заповорът, защото спрямо него учредяването на залога е относително недействително действие и следователно спрямо това лице при удовлетворяването зложният кредитор ще има качеството на хирографарен такъв, а не на обезпечен, ползващ специалната привилегия, която залогът му дава. В случая с Разпореждания за разпределение изх. № 0368/2010/000620/12.12.2012 г. и изх. № 0368/2010/000577/26.10.2012 г. се разпределя сума от публична продажба на движими вещи, които са заповорани с Постановление изх. № 1917/20.04.2004 г. и с Постановление изх. № 001-7002-478/14.02.2005 г. за налагане на обезпечителни мерки по чл. 146, ал.4 от ДПК (отм.) С оглед на това е направен извод, че учреденият в полза на ПИБ АД особен залог през 2007 г., вписан в съответните вторични регистри, е непротивопоставим на НАП като взискател с вписана възбрана върху недвижимите имоти и заповор на движимите вещи в предходни години и агенцията има право на предпочително удовлетворение при реализирането на възбранените имоти и заповораните вещи.

Конкретно в процесното решение е посочено, че с разпореждане за разпределение изх. № 0368/2010/000577/26.10.2012 г. се разпределя сумата от 435 000 лв., получена след проведена продажба на изнесените на търг на 19.10.2012 г. група от вещи, включваща машини и съоръжения, като с 333 843,00 лв. са погасени задълженията на „Мини Открит Въгледобив“ ЕАД по РА № 55/2004 г., РА № 56/2004 г., РА № 57 /13.02.2004 г. и РА № 64/20.02.2004 г., които са станали изискуеми през 2002 г., тоест преди учредяването на особения залог. Само сумата от 101 157,30 лв. е отнесена за погасяване на задължения по СД по ЗДДС за данъчен период м. 01.2011 г.

Сумата, постъпила от продажбата при проведена на 20.12.2011 г. публична продан, чрез търг с тайно наддаване на урегулиран поземлен имот с кадастрален идентификатор 55871.503.1231 с площ по скица от 2 600 кв. м. находящ се в км. 55 по плана на [населено място], адрес на поземления имот – [населено място], ул. Св.св.К. и М., заедно с построените върху него сгради, е разпределена с две разпореждания. С Разпореждане изх. № 0368/2010/000433/28.12.2011 г. е разпределена сума в размер на 51 200,00 лв. От нея 6080, 00лв, на основание чл. 131 от ЗДДС са разпределени по сметка на ТД на НАП С. за покриване на задълженията по ЗДДС във връзка с продажбата на собственика на имота „Елит Груп 2003“ ЕООД, а сумата от 45 120,00 лв. е разпределени за покриване на задължения на „Мини открит въгледобив“ ЕАД по РА № 219/22.04.2005 г., по РА № 220/22.04.2005 г. и по РА № 647/28.10.2005 г.

С Разпореждане изх. № 0368/2010/000438/29.12.2011 г. е разпределена сума в размер на 208 477,84 лв., като 61 512, 99 лв. са за покриване на задължения на „Мини открит въгледобив“ ЕАД по Ревизионни актове, подробно изброени на стр. 25 от решението.

3. По отношение на сумата от 3 148 742,34 лв., разпределена с Разпореждане изх. № С210022-125-0244377/06.10.2021 г. и Разпореждане изх. № С210022-125-0244335/06.10.2021 г. и сумата от 1 013 991,63 лв., разпределена с Разпореждане изх. №

C210022-125-0244386/06.10.2021 г. и Разпореждане изх. № C210022-125-0244349/06.10.2021 г., издадени от публичен изпълнител в ТД на НАП С..

- Решаващият орган е приел, че след като въпросните Разпореждания са влезли в сила актове и същите не са отменени по реда на чл. 99 от АПК, то правилно и законосъобразно публичният изпълнител при ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ е отказал разпределението на посочените в тях суми в полза на ПИБ АД.

При тези доказателства по делото Съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от надлежна страна, но е процесуално недопустима в частта, с която е оставена без уважение жалба на Банката срещу Отказ с изх. № C250029-178-0008253/28.04.2025 г. за извършване на разпределение по ИД 29100000368/2010 г. в полза на Банката на сумата от 5 204 000,00 лв., поради липса на правен интерес.

Видно от приобщените по делото документи е, че с Решение № ПИ - 178/13.06.2025 г. на директора на ТД на НАП С. за възобновяване на производството по чл. 99 от АПК по искане от 09.06.2025 г. на административния орган при ТД на НАП С., дирекция Събиране е възобновено административното производство по изпълнително дело № 29100000368/2010 г. и е отменено Разпореждане изх. № C220022-125-0312266/02.11.2022 г. за разпределение на сума в размер на 5 723 791,40 лв. по изпълнително дело № 29100000368/2010 г., издадено от главен публичен изпълнител, дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С.. Видно от представено /и прието по делото/ в съдебно заседание, проведено се на 25.09.2025 г., удостоверение за извършено връчване по електронен път, решението е връчено на ПИБ АД на 13.06.2025 г. След получаване на решението в ТД на НАП Големи данъкоплатци и осигурители - дирекцията, която е компетентна към настоящия момент по отношение на „Мини открит въгледобив“ ЕАД, от главен публичен изпълнител Т. Ж. е издадено Разпореждане с изх. № C-250029-125-0209603/24.06.2025 г., с което сума в, размер на 5 206 151,81 лв., постъпила на 01.11.2022 г. от извършените действия в изпълнителното производство срещу на „Мини открит въгледобив“ ЕАД, е разпределена в полза на ПИБ АД. Разпореждането е връчено на банката по електронен път на 24.06.2025 г., а видно от представено в съдебно заседание, проведено се на 25.09.2025 г., известие за доставяне, същото е връчено на „Мини открит въгледобив“ ЕАД на 07. 07.2025 г. Разпореждане с изх. № C-250029-125-0209603/24.06.2025 г. не е обжалвано и е влязло в сила. Тази сума (Разпределената в полза на ПИБ АД с Разпореждане с изх. № C-250029- 125-0209603/24.06.2025 г. сума в размер на 5 206 151, 81 лв.) е част от разпределената с Разпореждане изх. № C220022-125-0312266/02.11.2022 г. сума в размер на 5 723 791, 40 лв. в полза на НАП за покриване на задължения на „Мини открит въгледобив“ ЕАД за данъци и осигуровки за периода 01.02.2014 г. - 29.02.2016 г. въз основа на проведена на 26.10.2022 г. публична продажба чрез търг с тайно наддаване. С постановление за възлагане на недвижим имот изх.№ C220022-091 0001237/03.11.2022 г. УПИ, ведно с построената в него административно-делова сграда са възложени на Областна администрация П. ЕООД за сумата от 7 154 000.00 лв., като съгласно разпореждане за определяне на окончателна оценка изх. № C-220022-104-0001271/15.09.2022 г. оценката на УПИ е 1 947 043,00лв., а на административно-промишлената сграда на дирекцията и находящия се в нея Музей на минното дело е 5 204 000,00лв.

В случая преди издаване на Разпореждане изх. № C220022-125- 0312266/02.11.2022 г. от ПИБ АД с вх. № 10-44-4455/02.11.2022 г. е постъпило заявление за присъединяването й

като обезпечен кредитор по право по изпълнително дело № 29100000368/2010 г., по повод на което е издаден отказ изх. № С230022-178- [ЕГН].05.2023 г., обжалван по административен ред и потвърден с Решение № ПИ- 194-25.04.2023 г. на директора на ТД на НАП С., което е отменено с Решение № 13894/05.08.2024 г. на АССГ по адм. д. № 5416/2023 г. С оглед на това и доколкото съгласно Приложение № 1 към сключения на 24.07.2007 г. между „Елит Груп 2003“ ЕООД и „Първа инвестиционна банка“ АД договор за особен залог върху търговското предприятие на „Елит Груп 2003“ ЕООД, обект на първи и втори по ред особен залог е производствена (промишлена) сграда, КИД 55871.502.602.1, Административно-промишлена сграда находяща се в [населено място], пл. Св. И. Р. № 1 със застроена площ от 2207 кв. м. и РЗП от 5624.50 кв. м. включваща: 1.Сграда на дирекцията инв. №000003; 2.Музей по минно дело към Дирекцията инв. №000004;., площ 694кв.м, находящ се в [населено място], [община], област П., [улица], с граници УПИ с кадастрален идентификатор 55871.502.602, в което е построена сградата, то след постановяване на Решение № 13894/05.08.2024 г. на АССГ по адм. д. № 5416/2023 г. с Разпореждания за присъединяване изх. № С250029- 151-0000012/04.04.2025 г. и изх.№ С250029-151-0000014/09.05.2025 г. ПИБ АД е присъединена в изпълнителното производство като обезпечен кредитор и е признато правото и да се удовлетвори преди другите кредитори именно при насочване на изпълнението върху въпросната сграда. С оглед на това съдът приема, че Банката няма правен интерес от оспорване на Решение № 5/19.05.2025 г. на Директора на ТД на НАП ГДО-С. в тази част.

В останалата част жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по отношение на нейната основателност.

Обжалваното решение е валиден административен акт, издаден от компетентен орган и в кръга на законоустановените му правомощия по чл. 267 от ДОПК.

Оспореният акт е в писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК, вр. с § 1 от ДР на ДОПК, включително изложение на фактическите и правните основания за постановяването му.

Не се констатира и пороци, съществено засягащи процесуалната законосъобразност на оспореното решение, доколкото при издаването му са съобразени правилата за разглеждане на жалбата по чл. 267 от ДОПК.

Първият спорен по делото въпрос касае изтичането на срока по чл. 266, ал. 1 от ДОПК и в този смисъл дали издадените от публичен изпълнител в ТД на НАП С., респективно ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ разпореждания са стабилни административни актове, и налице ли са предпоставки извършеното с тях разпределение на сумите от проведена публична продан да бъдат изменени.

Конкретно това са: Разпореждане за разпределение изх. № С220022-125-0309769/31.10.2022 г. Разпореждане изх. № С220022-125-0312266/02.11.2022 г. Разпореждане изх. № С210022-125-0244386/06.10.2021 г. и Разпореждане изх. № С210022-125-0244349/06.10.2021 г., Разпореждане за разпределение изх. № С210022-125-0244377/06.10.2021 г., Разпореждане за разпределение изх. № С210022-125-0244335/06.10.2021 г., издадени от публичен изпълнител в ТД на НАП С.. както и на Разпореждане за разпределение изх. № 0368/2010/000620/12.12.2012 г., Разпореждане за разпределение изх. № 0368/2010/000577/26.10.2012 г., Разпореждане за разпределение изх. № 0368/2010/000433/28.12.2011 г., Разпореждане изх. № 0368/2010/000438/29.12.2011 г., издадени от публичен изпълнител в ТД на НАП „Големи

данъкоплатци и осигурители“.

Съгласно разпоредбата на чл. 266, ал. 1 от ДОПК, действията на публичния изпълнител могат да се обжалват от длъжника или от третото задължено лице пред директора на компетентната териториална дирекция чрез публичния изпълнител, който ги е извършил. Жалбата се подава в 7-дневен срок от извършването на действието, ако лицето е присъствало или е било уведомено за извършването му, а в останалите случаи - от деня на съобщението. За третите лица срокът тече от узнаване на действието.

В случая твърденията на Банката са, че за нея този срок започва да тече от връчването на отказа за извършване на ново разпределение, обективиран с писмо изх. № С250029-178-0008296/28.04.2025 г. на публичния изпълнител т.е от 29.04.2025 г.

Съдът приема аргументите на жалбоподателя за неоснователни, с оглед представените по делото доказателства. На първо място видно от Писмо изх. № 17-00-559/21.11.2022 г. /л. 254 от делото/ Банката е уведомена, че спрямо имотите - предмет на публичната продажба по изпълнително дело №29100000368/2010 г. е наложена възбрана, предхождаща договора за особен залог, сключен в полза на Банката, и вписан съответно в Служба по вписванията на 21.10.2004 г. по партида на „Мини открит възгледобив“ ЕАД. В писмото е посочено още, че именно след възбраната са извършени действия по разпореждане с имота. В този смисъл може да се направи извод, че банката е узнала за извършените публични продажби и разпределението на средствата постъпили по тях, в един предходен момент и срокът по чл. 266, ал. 1 от ДОПК към 16.04.2025 г., когато е подадена молба № 52-29-36 с искане за извършване на ново разпределение на постъпилите по изпълнително дело № 2910000036882010 г. суми, е изтекъл.

Освен това по делото е приобщена и молба вх. №52-29-36 от 16.04.2025 г. до ТД на НАП ГДО /л. 251 от делото/, от която е видно, че банката изрично е заявила желание в нейна полза да бъдат разпределени следните суми:- Сумата от 7 154 000, 00лв., представляваща продажната цена на имот административно-промишлена сграда, находяща се в [населено място], пл. Св. И. Р. № 1 със застроена площ от 2207 кв.м. и РЗП от 5 624, 50 кв.м. включваща сграда на дирекцията инв. № 000003 и Музей по минно дело към Дирекцията инв. № 000004 с площ от 694 кв.м.; Сумата от 256 000,00лв., представляваща продажната цена на имот УПИ от 2600 кв.м., находящ се в кв. 55 по плана на ЦГД- [населено място], [община], при граници: изток - ул. Б., запад - Болница и ул. Св.св. „К. и М.“, заедно с построените в него 5 броя сгради; Сумата от 1 013 991, 63 лв., представляваща продажната цена на имот УПИ, представляващ парцел XIV, кв. 619 - за ЦОФ, с площ 38425 кв.м., находящ се в [жк], [населено място], [община], заедно с построените в него 21 бр. сгради; Сумата от 3 148 742, 34 лв., представляваща продажната цена на имот Неурегулиран поземлен имот № 000088, с площ 5599584 кв.м., находящ се в землището на [населено място], [община], заедно с построените в него 21 бр. сгради. Всички постъпили суми от продажба на движими вещи, заложен в полза на Банката: 305 500 лв.- съгласно Постановление за възлагане на движими вещи от 05.12.2012 г.; 335 500 лв. - съгласно Постановление за възлагане на движими вещи от 05.12.2012 г.; 618 500 лв. - съгласно Постановление за възлагане на движими вещи от 05.12.2012 г. 435 000 лв. - съгласно Постановление за възлагане на движими вещи от 25.10.2012 г.

Видно от начина, по който са описани конкретните суми, на които недвижимите имоти и/или вещи са продадени при извършените публични продажби и са индивидуализирани недвижимите имоти, при продажбата на които са постъпили сумите, респективно за

движимите вещи са посочени и датите на издаване на съответното постановление за възлагане на движимите вещи, с което последните се възлагат на купувачите, се установява, че ПИБ АД е знаела за извършените публични продажби и издадените въз основа на тях разпореждания.

С оглед посоченото съдът приема, че Банката е узнала за издаването на горепосочените разпореждания преди сочения от нея срок, а именно 29.04.2025 г. В нормата на чл. 266, ал. 1 от ДОПК императивно е разписано, че за третите лица срокът тече от узнаване на действието. Доводите на жалбоподателя, че срокът започва да тече от датата на връчване в случая са ирелевантни, доколкото разпоредбата предвижда, че тази опция е предвидена единствено за длъжника.

Вторият спорен по делото въпрос е свързан с твърдението, че след като разпорежданията за разпределение са влезли в сила индивидуални административни актове, то ново разпределение на сумите може да се извърши само след като същите бъдат отменени по реда на чл. 99, ал. 1 от АПК.

Възобновяването на производството по издаване на индивидуален административен акт е процесуален способ, при който в едно отделно и последващо административно производство да бъде преразгледан влязъл в сила административен акт, когато по причини, независещи от административния орган и от страните в производството по неговото издаване, фактите и обстоятелствата, на които е основан актът, са били неправилно установени. Характерът на предпоставките за възобновяване, посочени в чл. 99, т. 1 - 7 от АПК, показва, че с производството по възобновяване законодателят цели да преодолее допуснатата по една или друга причина, неправилност на акта към момента на неговото произнасяне. Възобновяването на производството е допълнително правно средство за осигуряване прилагането на принципите на истинност и законност на актовете, издавани от административните органи.

Според чл. 99, т. 2 от АПК влязъл в сила индивидуален или общ административен акт, който не е бил оспорен пред съда, може да бъде отменен или изменен от непосредствено по-горестоящия административен орган, а ако актът не е подлежал на оспорване по административен ред - от органа, който го е издал, когато се открият нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за издаването на акта, които при решаването на въпроса от административния орган не са могли да бъдат известни на страната в административното производство. Предпоставките за отмяна в тази хипотеза са три: а) да са открити нови обстоятелства или нови писмени доказателства, б) (които са) от съществено значение за издаването на акта, и - в) които при решаването на въпроса от административния орган не са могли да бъдат известни на страната в административното производство. Тези предпоставки трябва да са налице едновременно. Или с други думи казано: дори да са открити нови обстоятелства или нови писмени доказателства, ако те не са от съществено значение за издаването на административния акт, отмяна по чл. 99, т. 2 от АПК е недопустима. И още: дори да са открити нови обстоятелства или нови писмени доказателства, които са от съществено значение за издаването на административния акт, ако те при решаването на въпроса от административния орган са били известни или са могли да бъдат известни на страната в административното производство, поисканата от тази страна отмяна по чл. 99, т. 2 от АПК е недопустима.

В конкретния случай несподелима е тезата на жалбоподателя, че като е приел, че не е налице хипотезата на чл. 99, т. 2 от АПК за възобновяване на производството по

издадените от публичен изпълнител в ТД на НАП ГДО разпореждания за разпределение, директорът на ТД на НАП ГДО е постановил акт, който е в пълно противоречие с Решение № ПИ- 301/07.10.2024 г. на директора на ТД на НАП С., с което производството по изпълнителното дело е възобновено на основание чл. 99, т. 2 от АПК.

В случая с Решение № 13894/05.08.2024 г. по адм. д. № 5416/2023 г. на АССГ е отменено решението на директора на ТД на НАП С., с което се потвърждава Отказ за издаване на Разпореждане за присъединяване на банката като обезпечен кредитор по изпълнително дело № 29100000368/2010 г. с изх. № С230022-178-0010737/03.05.2023 г. Съдът е приел, че тя има характер на обезпечен кредитор с оглед на учредения в полза на Банката първи и втори по ред особен залог върху търговското предприятие на „Елит Груп 2003“ ЕООД по силата на сключен между „Елит Груп 2003“ ЕООД и „Първа инвестиционна банка“ АД на 24.07.2007 г. Договор за особен залог. В този смисъл АССГ е решил със силата на присъдено нещо само въпроса относно правото на ПИБ ЕАД да бъде присъединена като вискател по изп. дело № [ЕГН]/2010 г., но не и въпроса за поредността на удовлетворяване на вискателите. Напротив, в съдебното решение изрично е отбелязано, че „Конституирането ѝ като вискател следва от разпоредбата на чл. 217 и чл. 194, ал.1 от ДОПК, а поредността за удовлетворяване на кредиторите е предмет на последващите действия на публичния изпълнител.“ В случая с решението на АССГ не се отменят извършените разпределения на суми, постъпили от извършени в хода на изпълнителното производство по ДОПК публични продажби. Именно въз основа на съдебното решение директорът на ТД на НАП С. е приел, че са налице нови факти и обстоятелства по смисъла на чл. 99, ал. 2 от АПК и е възобновил административното производство по изпълнително дело № 29100000368/2010. Отменил е Разпореждане изх. № С230022-035-0023150/13.02.2023 г. за прекратяване на производството по принудително изпълнение по изпълнително дело № 2910000036882010, издадено от главен публичен изпълнител, дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. и е върнал преписката на публичния изпълнител за изпълнение на указанията, дадени в съдебния акт. Последният в изпълнение на съдебното решение и решението на директора на ТД на НАП С. е издавал Разпореждания за присъединяване изх. № С250029-151-0000012/04.04.2025 г. и изх. № С250029-151-0000014/09.05.2025 г., с които ПИБ АД е присъединена в изпълнителното производство като обезпечен кредитор и е признато правото и да се удовлетвори преди другите кредитори при насочване на изпълнението върху производствена /промишлена/ сграда, КИД 55871.502.602.1, Административно-промишлена сграда находяща се в [населено място], пл. Св. И. Р. № 1 със застроена площ от 2207 кв. м. и РЗП от 5624.50 кв. м. включваща: 1.Сграда на дирекцията инв. №000003; 2.Музей по минно дело към Дирекцията ннв.№000004;, площ 694кв.м, находящ се в [населено място], [община], област П., [улица], с граници УПИ с кадастрален идентификатор 55871.502.602, в което е построена въпросната сграда. С оглед на посоченото не може да се приеме, че по отношение на извършеното разпределение на сумите, постъпили от публични продажби, извършени от публичен изпълнител в ТД на НАП ГДО, които са издадени през 2011 г. и 2012 г., е налице хипотезата на чл. 99, т. 2 от ДОПК. Основанието по чл. 99, т. 2 от АПК касае непълнота на фактическия и доказателствен материал, която се разкрива след влизането в сила на административния акт и не се дължи на небрежност на страната. Основание за образуване на производство по възобновяване са само тези обстоятелства и писмени доказателства, които са могли, ако са били известни, да бъдат включени в

доказателствения материал по административната преписка при полагането на добра грижа от страната. Тоест касае се за факти и обстоятелства, които са съществували към момента на постановяването на административния акт, но страната не е знаела за тях или ако е знаела, по обективни причини не е била в състояние да се снабди с доказателствата за установяването им.

В случая видно от Решение № ПИ - 194/25.04.2023 г. на директора на ТД на НАП С., с което се оставя без уважение подадената от ПИБ АД жалба срещу отказ за издаване на разпореждане за присъединяването ѝ като обезпечен кредитор изх. № С230022-178-0010737 от 03.05.2023 г., отказът не е обусловен от липсата на яснота за наличието на вписан особен залог в полза на банката, а от разбирането, че след като е налице вписана преди това възбрана и заповест за изземване на движими вещи от страна на НАП, то банката няма характер на обезпечен кредитор. Това са били и мотивите при издаване на разпорежданията за разпределение на сумите, постъпили от публичната продажба, същите да се разпределят в полза на НАП.

Няма спор, че първият по ред особен залог върху търговското предприятие на Елит Груп 2003 е вписан в Търговския регистър по партидата на дружеството под № 2, рег. № 20080529170731 въз основа на Решение № 2 от 01.11.2007 г. на СГС, с подновяване на вписването в ТР с рег. № 20120719102857 и с рег. № 20220511090601, с вторично вписване в имотния регистър по отношение на недвижимите имоти, включени в търговското предприятие, с молба вписана в Сл. по вписванията с вх. рег. № 15021/14.11.2007 г., № от дв. вх. рег. № 6277, том 1, акт 4 на Сл. по вписванията П. и подновяване на вписването с молба вх. рег. № 2650/30.08.2012, том 2 акт 56 и с молба с вх. рег. № 3606/16.06.2022 г., дв. вх. рег. 257/16.06.2022 г., акт 3, том 11 и вторично вписване в ЦРОЗ по отношение на движимите вещи рег. № 2007110701462, с подновяване на вписването рег. № 2022051901105.

Не се спои и по отношение на вторият по ред особен залог върху търговското предприятие на Елит Груп 2003, вписан в Търговския регистър по партидата на дружеството под № 3, рег. № 20080529170731 въз основа на Решение № 3 от 01.11.2007 г. на СГС, с подновяване на вписването в ТР с рег. № 20120713172332 и с рег. № 20220511100241, с вторично вписване в имотния регистър по отношение на недвижимите имоти, включени в търговското предприятие, с молба вписана в Сл. по вписванията с вх. рег. № 15022/14.11.2007 г., № от дв. вх. рег. № 6278, том 1, акт 5 на Сл. по вписванията П. и подновяване на вписването с молба вх. рег. № 2651/30.08.2012, том 2 акт 56 и с молба с вх. рег. № 2607/16.06.2022 г., дв. вх. рег. 2574/16.06.2022 г., акт 2, том 1 и вторично вписване в ЦРОЗ по отношение на движимите вещи рег. № 2007110701455, с подновяване на вписването рег. № 2022051901097.

Предвид гореизложеното не може да се направи извод, че наличието на вписан особен залог в полза на банката е новооткрито обстоятелство, писменото доказателство, за което е Решение № 13894/05.08.2024 г. на АССГ по адм. д. № 5416/2023 г.

В случая отказът за присъединяване на ПИБ АД като обезпечен кредитор, обективизирано в писмо изх. № С230022-178-0010737/03.05.2023 г. на публичен изпълнител от ТД на НАП С. не е акт, който е обусловил начина на разпределение на сумите с Разпореждане за разпределение изх. № 0368/2010/000620/12.12.2012 г., с Разпореждане за разпределение изх. № 0368/2010/000577/26.10.2012 г., с Разпореждане изх. № 0368/2010/000433/28.12.2011 г., с Разпореждане изх. № 0368/2010/000438/29.12.2011 г. Това е така доколкото издаването им го предхожда във времето и не е основано на него.

В този смисъл и отмяната на този отказ не може да бъде основание по смисъла на чл. 99, т. 2 или чл. 99, т. 4 от АПК за възобновяване на производството по разпределение на постъпилите от продажбата суми, приключило с горещитираните разпореждания. Предвид това считам, че правилно и законосъобразно директорът на ТД на НАП ГДО в решението си е посочил, че за производствата по разпределение на суми, постъпили от проведена публична продан и обективизиран в горепосочените разпореждания, е приложима разпоредбата на чл. 99, т. 6 от АПК, но тъй като приложение намира чл. 102, ал. 2 изр. второ от АПК, то преклузивните срокове за това са изтекли.

Следващият спор между страните касае въпросът дали Банката е привилегирован кредитор по отношение на поземлен имот с идентификатор 55871.502.602 с адрес [населено място], ул. Св.Св. К. и М. с площ от 2 500 кв. м.

Между страните няма противоречие, че в полза на банката е учреден първи и втори по ред особен залог върху търговското предприятие на „Елит груп 2003“ ЕООД. Няма спор и че съгласно договорът за залог, а и съобразно чл. 21 от ЗОЗ залогът върху отделните активи, включени в търговското предприятие, подлежи на вторично вписване в ЦРОЗ и съответните служби по вписванията по местонахождението на недвижимите имоти.

По делото е представено и прието копие от справка от Агенцията по геодезия, картография и кадастър, от което е видно, че въпросният имот е публична държавна собственост /л.257 от делото/. Този факт се признава и от ПИБ, която в писмо до ТД на НАП - С. от 03.11.2022 г. изрично сочи, че по данни от АГКК урегулиран поземлен имот с идентификатор 55871.502.602 е държавна собственост. От посоченото може да се направи извод, че не е част от търговското предприятие на „Мини открит възледобив“ ЕАД, което „Елит груп 2003“ ЕООД е придобило с Договор за покупко-продажба от 17.01.2005 г., вписан в сл. по вписванията-П. с № дв. вх. рег. 677/01.03.2007 г., т. 1, акт 90, което впоследствие е обект на договор за особен залог в полза на ПИБ АД. В този смисъл правилно в решението на директора на ТД на НАП ГДО е прието, че банката няма характер на привилегирован кредитор с право на предпочително удовлетворяване от сумата, постъпила при публичната продан на последния.

Освен това видно от Приложение № 1 към договора за особен залог УПИ, Кадастрален идентификатор 55871.502.602, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-91/13.10.2008 г. на Изпълнителния директор на АГКК с адрес по скица [населено място], ул. Св. Св. К. и М. с площ по скица от 2 590.00 кв. м., с административен адрес [населено място], пл. Св. И. Р. № 1 не е изрично индивидуализиран като част от търговското предприятие на „Елит Груп 2003“ ЕООД, респективно не е конкретизиран при вписването на особения залог в ЦРОЗ и за същия липсва вписване в съответния вторичен регистър. Последното обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя.

Съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗОЗ заложникът кредитор е присъединен възискател по право в изпълнителните производства по Гражданския процесуален кодекс и Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, в които изпълнението е насочено върху заложеното имущество. В тези случаи обезпеченото вземане се счита изискуемо до размера на сумата по разпределението. Заложникът кредитор упражнява правата си на присъединен възискател, включително правото да получи сумите по разпределението, въз основа на удостоверение от регистъра за вписан залог и декларация с нотариална заверка на подписа за актуалния размер на вземането си.

Съгласно разпоредбата на чл. 194, ал. 1 от ДОПК кредитор, в чиято полза са учредени

залог или ипотека или който е упражнил право на задържане по общия ред върху имущество, срещу което са започнали изпълнителни действия или са наложени обезпечения по този кодекс, да се смята за присъединил се в производството пред публичния изпълнител. Алинея 2 на чл. 194 от ДОПК вменява задължение на публичния изпълнител да уведомява обезпечения кредитор за започнатото от него изпълнително производство. Съгласно чл. 194, ал. 3 от ДОПК обезпеченият кредитор се удовлетворява преди другите кредитори от имуществото, обезпечаващо вземането му. П. се на обезпечения кредитор сума с изключение на кредитор с вписан особен залог се запазва по сметката на Националната агенция за приходите и му се предава, след като представи изпълнителен лист, или се внася в масата на несъстоятелността при условие, че вземането е прието и списъкът е окончателно одобрен от съда. Публичният изпълнител разпределя и предава попадащата се на кредитора с вписан особен залог сума въз основа на представеното удостоверение от Централния регистър за особените залози за вписан залог и декларация с нотариална заверка на подписа за актуалния размер на неговото вземане.

Съгласно цитираните разпоредби заложникът кредитор, в чиято полза има учреден особен залог по реда на ЗОЗ, винаги се смята за присъединен вискател с право на предпочитително удовлетворяване в изпълнителното производство пред публичния изпълнител, когато изпълнението е насочено върху заложеното имущество, като публичният изпълнител е длъжен да го уведоми за започнатото изпълнително производство и за предприетите действия по изпълнението, отнасящи се до предмета на особения залог и следва да пристъпи към разпределение и предаване на сумата на кредитора с вписан особен залог след представяне на удостоверение от ЦРОЗ за вписан залог и декларация с нотариална заверка на подписа за актуалния размер на неговото вземане.

В случая публичният изпълнител действително не е спазил така регламентиранията правила за извършване на разпределение на суми, събрани чрез принудително изпълнение, насочено върху имущество на длъжника, предмет на особен залог по смисъла на ЗОЗ, но това е така, тъй като горепосоченият имот не е конкретизиран при вписването на особения залог в ЦРОЗ и за същия липсва вписване в съответния вторичен регистър. В този смисъл и очертаната по-горе правна регламентация Банката няма правата на привилегирован кредитор по отношение на разглеждания имот.

Последният спорен по делото въпрос е свързан с позицията на ответника, че Банката не е привилегирован кредитор, тъй като по отношение на недвижимите имоти и движимите вещи има наложени възбрани и запори, които предхождат учреденията в полза на банката първи и втори по ред особен залог въз основа на сключения между „Елит Груп 2003“ ЕООД и ПИБ АД на 24.07.2007 г. договор за особен залог. Спорно е и дали могат ли по-късно възникналите публични задължения, които са присъединени за събиране в ИД № 29100000368/2010 г. да се ползват от наложените по-рано възбрани и запори.

От доказателствата по делото се установява, че с Постановление за възлагане на движими вещи изх.№ 0368/2010/000576/25.10.2012 г. /л. 112 от приложението/ на купувача „Мин Индъстри“ ЕООД, за сумата от 435 000,00лв. са възложени изнесените на търг на 19.10.2012 г. група от вещи, включваща машини и съоръжения, описани подробно в постановлението и собствени на „Елит Груп 2003“ ЕООД. Същите са били обект на заповест, който е наложен с Постановление изх. № 1917/20.04.2004 г. за налагане на обезпечителни мерки по чл. 146, ал. 4 от ДПК (отм.), а част от вещите са заповестирани и

с Постановление изх. № 001-7002-478/14.02.2005 г. за налагане на обезпечителни мерки по чл. 146, ал. 4 от ДПК (отм.) от данъчен орган при Териториална данъчна дирекция - П..

От разпореждане за разпределение изх. № 0368/2010/000577/26.10.2012 г. /л. 114 от приложението/ се установява, че сума в размер на 435 000 лв. е разпределена като с 333 843,00 лв. са погасени задълженията на „Мини открит въгледобив“ ЕАД по РА № 55/2004 г., РА№ 56/2004 г., РА№ 57/13.02.2004 г. и РА№ 64/20.02.2004 г. и със сумата от 101 157,30 лв. са погасени задължения по СД по ЗДДС за данъчен период м. 01.2011 г.

От горепосоченото може да се направи извод, че в случая се погасяват и задължения, които са възникнали преди датата на вписване на особения залог и за обезпечаване събирането, на които са наложени запори от НАП с дати предхождащи тези на особените залози.

На следващо място с Постановление за възлагане на недвижим имот изх. №0368/2010/000432/28.12.2011 г. /л. 116 от приложението/ и въз основа на проведена на 20.12.2011 г. публична продажба чрез търг с тайно наддаване на урегулиран поземлен имот с кадастрален идентификатор 55871.503.1231 с площ по скица от 2 600 кв. м., находящ се в кв. 55 по плана на [населено място], адрес на поземления имот - [населено място], ул. Св.Св.К. и М., заедно с построените върху него сгради, подробно описани в постановлението, недвижимият имот е възложен на ППФ „Топлина“ за сумата от 256000,00 лв.

Недвижимите имоти са били възбранени с Постановление изх. № 1917/20.04.2004 г. /л. 86 от приложението/ за налагане на обезпечителни мерки по чл. 146, ал. 4 от ДПК (отм.) от публичния възискател НОИ и с Постановление изх.№ 1478/2025/000051/23.06.2006 г. от публичен изпълнител при Агенция за държавни вземания - С., ИРМ П..

С Разпореждане изх. № 0368/2010/000433/28.12.2011 г. /л. 118 от приложението/ е разпределена постъпила от продажбата сума в размер на 51200,00 лв., като 6080,00лв. на основание чл. 131 от ЗДДС са разпределени по сметка на ТД на НАП С. за покриване на задълженията по ЗДДС във връзка с продажбата на собственика на имота „Елит Груп 2003“ ЕООД, а сумата от 45 120,00 лв. са разпределени за покриване на задължения на „Мини открит въгледобив“ ЕАД по РА № 219/22.04.2005 г., по РА № 220/22.04.2005 г. и по РА № 647/28.10.2005 г.

С Разпореждане изх. № 0368/2010/000438/29.12.2011 г. /л. 119 от приложението/ е разпределена постъпила от продажбата сума в размер на 208 477,84 лв., като 61 512, 99 лв. са за покриване на задължения на „Мини открит въгледобив“ ЕАД по РА № 647/28.10.2005 г., по РА № 649/28.10.2005 г. и по РА № 650/28.10.2005 г., по РА № 651/28.10.2005 г., по РА № 652/28.10.2005 г., по РА № 146/10.05.2004 г., по РА № 149/18.05.2004 г., по РА № 219/22.04.2004 г., по РА № 220/22.04.2004 г., по РА № 221/27.04.2004 г., по РА № 222/27.04.2004 г., по РА № 225/29.04.2004 г., по РА № 299/24.08.2004 г., по РА № 310/31.08.2004 г., по РА № 580/26.11.2004 г., по РА № 581/26.11.2004 г., по РА № 648/28.10.2005 г., а 146 964,85 лв. са за покриване на задължения по ДДС за данъчен период м. 07.2010 г. От посоченото отново може да се направи извод, че са погасени задължения, които са възникнали преди датата на вписване на особения залог, поради което и предвид факта, че възбраната и запорът предхождат вписването на особения залог, съдът приема за неоснователни претенциите на банката сумите от продажбите да бъдат разпределени в нейна полза.

По отношение на всички останали разпореждания за разпределение правилно

жалбоподателят сочи, че със същите се погасяват публични задължения, които са възникнали след датата на вписване на особения залог в полза на банката. В този смисъл следва да се отговори на въпроса дали по-късно възникналите публични задължения, които са присъединени за събиране в ИД № 29100000368/2010 г., могат да се ползват от наложените по-рано възбрани и запори.

По делото е безспорно, че „Мини открит възгледобив“ ЕАД няма само едно публично задължение, което да е предмет на изпълнението. В случая ИД № 29100000368/2010 г. е образувано поради наличие на няколко отделни изпълнителни основания за различни публични задължения, в това число и погасените по давност, обезпечени с налагането на посочените по-горе възбрани и запори, като към датата на издаване на Протокол на публичен изпълнител с изх. № 0368/2010/000745/23.08.2013 г., с който се отписват погасени по давност вземания, в производството по принудително събиране са присъединени за събиране нови публични задължения.

Съгласно чл. 208, ал. 1 от ДОПК отмяната на обезпечението се извършва от публичния изпълнител служебно или по искане на длъжника в 14-дневен срок от постъпването ѝ след погасяване на публичното задължение, както и в случаите по чл. 225, ал. 1, т. 2 и 5. За да се приложи цитираната норма, обаче трябва да бъдат погасени всичките задължения или да е налице съществена несъразмерност на наложените обезпечителни мерки с размера на остатъка от публичните задължения, в който случай отмяната се извършва служебно от публичния изпълнител.

В този смисъл съдът приема, че правилно и законосъобразно публичният изпълнител не е вдигнал наложените запори и възбрани, още повече, че между страните не е налице спор, че не са погасени всички публични задължения, предмет на изпълнителното дело, независимо от погасяването на част от публичните задължения на „Мини открит възгледобив“ ЕООД. Целта на принудителното изпълнение е да послужи за удовлетворение на задълженията до техния размер. За постигането на същата се налагат запори и възбрани. Именно чрез тях имуществото по изпълнителното дело в съответния размер може да се запази.

В случая е приложима разпоредбата на чл. 217, ал. 3 от ДОПК, съгласно която извършените до присъединяването изпълнителни действия ползват и присъединилия се взыскател. Наложени възбрани и/или запори за обезпечаване на едното от отделните публични задължения с взыскател държавата, ползват и другите публични вземания в изпълнителното производство с взыскател НАП.

Съгласно чл. 206, ал. 1 от ДОПК запорът и възбраната, наложени за обезпечение на вземането, произвеждат действията, предвидени в чл. 451, 452 и 453, чл. 459, ал. 1, чл. 508, 509, 512, 513 и 514 от Гражданския процесуален кодекс. В този смисъл правните последици от вписаната възбрана и запор се изразяват в признатата от закона недействителност на разпореждането със заповираната вещ или възбранения имот - чл. 452, ал.1 и ал. 2 ГПК и непротивопоставимостта на невписаните преди възбраната актове - чл. 206 ДОПК във връзка с чл. 453, т. 1 ГПК и чл. 205 от ДОПК.

Видно от представените по делото доказателства е, че с Постановление изх. № 3930/17.09.2003 г. /л. 88 от делото/ и за обезпечаване събирането на публични задължения е наложена възбрана върху недвижими имоти и запор на движими вещи, собственост на „Мини открит възгледобив“ ЕАД, подробно описани в същото. Актът е вписан в Служба по вписванията на 18.09.2003 г. по партидата на „Мини открит възгледобив“ ЕАД. Впоследствие с Постановление изх. № 1917/20.04.2004 г. /л. 90 от

делото/ за налагане на обезпечителни мерки по чл. 146, ал.4 от ДПК (отм.) с цел обезпечаване събирането на задължения на „Мини открит въгледобив“ ЕАД е наложена възбрана върху недвижими имоти и запори на движими вещи, подробно описани в същото. Актът е вписан в Служба по вписванията на 26.04.2004 г. по партидата на „Мини открит въгледобив“ ЕАД.

С договор за покупко-продажба от 17.01.2005 г. „Елит Груп 2003“ ЕООД придобива предприятието на „Мини открит въгледобив“ ЕАД. Същият е вписан на 01.03.2007 г. в Служба по вписванията. На 24.07.2007 г. между „Елит Груп 2003“ ЕООД и „Първа инвестиционна банка“ АД е сключен Договор за особен залог, като „Елит Груп 2003“ ЕООД е учредил залог върху търговското си предприятие в полза на Банката. Същият е вписан в Служба по вписванията на 14.11.2007 г.

Видно от горното след налагането на запорите и възбраните е налице разпореждане със запорираните вещи и възбранени имоти, съответно вписване на особен залог в полза на банката, поради което и същият е непротивопоставим на НАП.

Действието на запора, който е наложен върху имущество на длъжника за обезпечаване на вземания на кредитори, включително публични такива, се изразява в това, че от момента на налагане на запора длъжникът се лишава от правото да се разпорежда с притежаваното от него имущество, като в случай че такова разпореждане е осъществено, в закона е изрично предвидено, че то не може да бъде противопоставено на вискателя и на присъединените кредитори, тъй като е недействително спрямо тези лица. На кредитора, в полза на който е наложен запор, освен сделки на разпореждане със запорираното имущество, не може да се противопостави и учредяването на особен залог върху това имущество, но само тогава, когато запорът е вписан в ЦРОЗ и това е станало преди вписването на особения залог. Този извод следва при тълкуване на нормата на чл. 12, ал. 2 ЗОЗ, с която е регламентирано действието на вписването в ЦРОЗ на наложен запор върху имущество по чл. 4 ЗОЗ, което е такова по създаване на противопоставимост на правата на обезпечения кредитор по отношение на кредитор, в чиято полза е учреден по-късно особен залог върху запорираното имущество. Това означава, че при принудително изпълнение се приема, че вписаният след запора особен залог не може да се противопостави на кредитора, в полза на който е наложен запорът, защото спрямо него учредяването на запора е относително недействително действие и следователно спрямо това лице при удовлетворяването заложникът кредитор ще има качеството на хирографарен такъв, а не на обезпечен такъв, ползващ специалната привилегия за удовлетворяване, която залогът му дава.

Предвид всичко гореизложено жалбата е неоснователна и в частта, в която се иска на Банката да бъде изплатено обезщетение в размер на законната лихва върху всяка една от подучените продажни цени на недвижимите имоти и движимите вещи от датата на постъпване на сумите по сметката на НАП до окончателното им плащане по сметка на Банката.

Освен това следва да се посочи, че надлежния ред за разглеждане на такава претенция е по чл. 128 - чл. 132 от ДОПК. Особеното производство, уредено посочените текстове /Глава VI, раздел I от ДОПК/, има за свой предмет и регулация правата на прихващане и възстановяване на суми, както и процесуалния ред за реализирането им, когато предметът на вземането е породен от основание за връщане /възстановяване/ на суми за „данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно

данъчното или осигурителното законодателство от Националната агенция за приходите“ С други думи, предмет на производството са суми, имащи характер на публични вземания и подлежащи на възстановяване. Съгласно чл. 17, ал. 6 от ДОПК, задължените лица имат право на обезщетение за вредите, причинени им от незаконни актове, действия или бездействия на органи по приходите и публичните изпълнители, при или по повод изпълнение на дейността им. Отговорността се реализира по реда, предвиден в Закона за отговорността на държавата за вреди, причинени на граждани.

По изложените съображения настоящият съд, намира, че жалбата е неоснователна и недоказана и следва да бъде оставена без уважение.

С оглед изхода на спора и заявената претенция, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева.

Водим от горните съображения и на основание чл. 268, вр. чл. 161, ал.1 ДОПК, Административен съд София - град, III отделение, 81 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на „Първа инвестиционна банка“ АД, ЕИК:[ЕИК] срещу Решение № 5/19.05.2025 г. на Директора на ТД на НАП ГДО-С., в частта с която е отказано разпределението в полза на банката на събрани по ИД № 29100000368/2010 г. за суми в общ размер на 13 267 233, 97 лв., обективиран в писмо с изх. № С250029-178-0008253/28.04.2025 г., издадено от Т. Ж., както и в частта в която е постановен отказ за възстановяване на законна лихва върху сумата от 7 154 000лв. за периода от 03.11.2022 г. до окончателното ѝ изплащане по сметка на Банката; на законна лихва за сумата от 256 000, 00лв. за периода от 22.12.2011 г. до окончателното ѝ изплащане по сметка на Банката; на законна лихва върху сумата от 1 013 991, 63 лв. за периода от 05.10.2021 г. до окончателното ѝ изплащане по сметка на Банката; на законна лихва върху сумата от 3 148 742, 34 лв. за периода от 05,10.2021 г. до окончателното ѝ изплащане по сметка на Банката.

ОСЪЖДА на „Първа инвестиционна банка“ АД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 200 (сто) лева.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „Първа инвестиционна банка“ АД, ЕИК:[ЕИК], в частта срещу Решение № 5/19.05.2025 г. на Директора на ТД на НАП ГДО-С., с която е отказано разпределението в полза на банката разпределение по ИД 29100000368/2010 г. на сумата от 5 204 000,00 лв. и ПРЕКРАТЯВА производството по жалбата в тази част.

Решението в частта, с която е отхвърлена жалбата, на основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК е окончателно.

Решението /с характер на определение/, в частта, с която производството е прекратено, подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7 - дневен срок от връчването на препис от него на страните.

СЪДИЯ